

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra AFTEN VED ARICCIA

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312759151936/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

AFTEN VED ARICCIA

Her, hvor Bjergets stærke Aand
Hæver Skovens gamle Stammer
Højt i Aftensolens Flammer
Kjærligt med en Faders Haand;
Her, hvor Korsets Træ er bygt,
Nøgent uden Grønt foroven,
Men i Fromheds Tanke smykt,
Som det grønneste i Skoven;
Under dette lyse Hang,
Hvortgjennem Alfer smile,
Vil vi høre Fuglens Sang,
Og see Solen gaae til Hvile. -

Dalen damper under vore Fødder,
Jorden sonder hemmelig sin Kraft,
Leder skjult en særskilt Saft
Til Oltvens og til Rankens Rødder;
Som en vælig Ganger, lagt i Baand,
Damper den, men g'et dog efter,
At den ej de ædle Kræfter
Spilde skal paa egen Haand. -
Bonden færdes dybt i Dalen,
Puster rastløs som en Dværg,
Sorgfri svinger højt sig Svalen
I de friske Aftenvinde
Med sin muntre Elskertinde
Over ham og Dal og Bjerg!